

Gent, 23 juni 2024

Lieve Marjolein,

De gigantische sierui in de voortuin, een bleekgroene lookbol nog,
de bloem erin verborgen, verhief zich anderhalve meter boven de grond
en ik vroeg me af wanneer je niet meer van stengel, maar van stam spreekt.

Het bolgewas werd te groot en verloor zijn kop,
misschien kon hij het gewicht niet aan van de belofte aan de bloei.

Ik ween om bloemen in de knop gebroken.

Maar het keukenkruid gaat goed. Munt woekert, rozemarijn struikt
en de oregano barst bijna uit in roze pluimpjes.

In de Nederlandse tuin heet oregano trouwens marjolein,
en niet zomaar marjolein: *wilde* marjolein.

Ik heb sterk het gevoel dat het niet per se een kruid is waar jij je mee identificeert.

Mijn jeugdliefde heette Marjolijn, met lange IJ. Ze had vlammend rood haar,
we waren alto's, luisterden naar Nirvana en liepen mee in demonstraties tegen racisme.

Ik heb sterk het gevoel dat dat niet per se jeugdherinneringen zijn
waar jij je mee identificeert. Al kan dat zo omslaan.

Ik heb begrepen dat je, heel flexibel, je gedrag aanpast op wat er van je verwacht wordt.

Je zegt het om vertrouwen te wekken, maar bij mij wekt het eerder achterdocht op;
is iemand die eenvoudiger van principes wisselt dan een slang zijn huid afwerpt
nou echt coalitie-materiaal?

Het enige voorspelbare aan de komende regering is de onvoorspelbaarheid.

Ik vermoed een klapkabinet. En dan bedoel ik geen applaus.

Ik moest denken aan het oude mopje waarin Jan over de snelweg rijdt en op de radio
hoort dat er een spookrijder is gesignaleerd. 'Één?' roept Jan uit, 'ik zie er wel honderd!'

Nou ja.

Toen Marjolijn het uitmaakte, heb ik dagenlang gehuild.

Ik weet niet of ik jou ook zo vreselijk zal gaan missen.

'De zon gaat weer schijnen in Nederland', riep je partijleider
en ik moest denken aan de slotregels van Kloos' bloemen:

"Zoals een vogel in de stille nacht op ééns ontwaakt,
omdat de hemel gloeit, en denkt, 't is dag, en heft het kopje en fluit,
maar éér 't zijn vaakrige oogjes gans ontsluit is het weer donker,
en slechts droevig vloeit door 't sluimerend geblaarte een zwakke klacht."